* * *

Коли я кину рідні ниви,
І в півдня сонячні гаї
Візьму свій смуток бунтівливий
І сни оманливі мої,
І люди чорною ганьбою
Мого життя окриють дні,
Перед бездушною юрбою
Чи будеш захистом мені?
О, будь! Час юності згадавши,
Обмови жертву пожалій,
Клянися, радість щоб назавше
Не вмерла в пам'яті моїй;
Щоб мовив я в землі вигнання:
Є серце, де я все зберіг!
В пошані там моє страждання
І світ зчорнить його не міг.

1831